

get ikke enigt. Det staar ikke i Betænkningen, men der er et Medlem af Udvalget nemlig det ærede Medlem for Helsingør (Thomsen) som ikke har tiltraadt dette Forslag, men det findes noteret paa Vædringsfor-
 slagslisten, at han ikke deltager i det Forslag; jeg nævner det blot her. — Bevillingen til Færøernes Skolevæsen er ikke tiltraadt af Noget, og det ligger i, at man i Udvalget savner alle de Oplysninger, man kunde ønske med Hensyn til hele denne Sag. Man har forhandlet med Justitsministeren og ogsaa med Kultusministeren om Sagen, men det Indtryk, man har faaet er nærmest det, at Kultusministeren henviste Sagen til Justitsministeren, og Justitsministeren atter til Kultusministeren, uden at nogen af dem egentlig vilde erkende den som sig fuldt ud tilhørende, og derved standsede Konferencerne, saa hvis der skal komme Noget ud af Sagen, maa det tages op mellem 2den og 3die Behandling. For Diebliffet kunne vi ikke tage nogen Stilling med Hensyn til denne Sag, da vi mangle adskillige Oplysninger, som vi anse for nødvendige, førend vi gaa videre. Mindretallet har tiltraadt Forslaget om Ansættelse af en Landbrugskonfulent paa Færøerne, Flertallet anser det for meget tvivlsomt, om Færøernes Landbrug virkelig fortjener en saa extraordinær Foranstaltning, saa længe vi ere saa langt tilbage i Danmark, det egentlige Moderland, med Hensyn til Konsulenter, hvor der vistnok trænges meget, meget mere dertil. — Jeg kommer nu til Vædringsforslagene vedrørende § 25, hvor der kun er et gammelt bekjendt Forslag fra tidligere Aar, nemlig vedrørende en Embedsmands Rejse til Island. Jeg behøver ikke at opholde mig ved, at Flertallet har heller ikke i Aar tiltraadt dette Forslag. — Vædringsforslagene paa § 26 vedrørende Justitsministeriet give ikke Anledning til nogen Bemærkning fra min Side, med Undtagelse af Vædringsforlaget Nr. 175. Der er af Justitsministeren forlangt et Tilskud til Diakonissjестiftelsens Hospital paa Frederiksberg. Udvalget er enigt om at fraraade det, dels fordi man mener, at Diakonissjестiftelsen paa anden Maade har faaet betydelige Tilskud fra det Offentlige, nemlig gennem Diakonissjelotteriet i sin Tid, dels fordi man ikke anser det for heldigt at komme ind paa at understøtte et saadant enkelt privat Hospital, da man i saa Tilfælde maatte gaa langt videre, og det vilde føre Konsekvenser med sig, som man i dette Diebliff ikke kan overse. Paa § 27 findes kun et eneste Vædringsforslag, det er tiltraadt af Udvalget, og det behøver jeg ikke at dvæle ved. — Derimod findes der i Betænkningen under

Nr. 187 en Bemærkning, som jeg skal tillade mig at henlede den høitærede Indrengsministers Opmærksomhed paa, nemlig en Opfordring til at anstafte ved Licitation de Monteringsgjenstande til Sindsfygeanstalten ved Middelfart, hvortil Bevilling er forlangt i den Skrivelse, som findes under Nr. 187 i Betænkningen. Jeg antager, at den høitærede Minister er enigt med Udvalget i, at det bør ske saavidt mulig ved Licitation. Jeg nævner kun dette for ikke at forbigaa det.

Scharling: Jeg skal med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 175 om Tilskud til Diakonissjестiftelsens Hospital bemærke, at for Mindretallets Vedkommende har den af den ærede Ordfører sidst ansførte Grund været bestemmende til ikke at tiltræde Forslaget. Vi have i og for sig haft Sympathi for Forslaget, men været betænkkelige ved de Konsekvenser, det kunde drage efter sig. Vædringsforslag Nr. 65 om Ansættelse af en Landbrugskonfulent paa Færøerne har Mindretallet ment at maatte tiltræde, idet vi netop have den Formening, at man paa Færøerne nok saa meget som her i Danmark trænger til Hjælp og Veiledning, da Færøernes Landbrug utvivlsomt staar tilbage for Danmarks, og om det end ikke spiller den Rolle som her, har det dog Betydning for Verne, om det kunde bringes noget mere i Veiret, end det for Diebliffet er. Iøvrigt skal jeg kun udtale min Beklagelse af, at Flertallet ikke har villet gaa ind paa en real, saglig Forhandling af Spørgsmaalet om, hvad der kunde gjøres overfor den Trang til forøgede Kræfter, som utvivlsomt er tilstede i Kriminal- og Politiretten med Hensyn til det Arbejde, som der udføres, og ligeledes Spørgsmaalet om, hvad der kunde gjøres for at lette Kommunerne Udgifterne til Politivæsenet, saaledes at disse dog kunne opnaa et i og for sig tilstrækkeligt og betryggende Politivæsen omkring i Landet. Jeg tror, at dersom man fra Udvalgets Side havde indladt sig paa en Overveielse og Forhandling af disse reelle Spørgsmaal, vilde man derved være rykket et ikke saa lille Stridt nærmere til at kunne naa en ordinær Finanslov, hvilket jo er det Maal, vi Alle stille imod, end ved simpelt hen at foreslaa at udstemme de herhen hørende Forslag; thi dette peger ikke paa nogen egentlig Løsning af Vansteligbederne.

Justitsministeren (Mellermann): Jeg skal først med Hensyn til Vædringsforslagene Nr. 50—51 tillade mig at bemærke, at det forekommer mig noget haardt